

Béts.

Folytatás az *Alsó Auszria* Hódolása' meg készülésétől.

A' Szent *István* Temploma' Ajtajánál, készen várták már a' Királyt az előre oda felgyülekezett Arany Gyapjas Vitézek, a' *Terésia's Sz. István* Rendjén lévő Nagy Keresztesek, valamint a' *Bétsi* Érsek is, a' Prelátusokkal és Káptalannal együtt: és midőn oda ért volna a' Király, mély tisztelettel fogadván, bé kísérték azt, a' menetel két oldalán, szép renddel meg állott belső és külső Városi Papok, 's Polgár Alifiztek között a' nagy Oltárig, mellynek bal része felől Ő Fellege számára egy fejedelmi fekete Szék volt készítve. A' Szék körül helyet foglaltak a' *Tartomány'* örökös fő Tisztviselői; két oldalvást pedig a' Rendbéli Vitézek, a' Királyi belső Tanácsosok 's Miniszterek, és a' *Tartomány'* Rendjei. — A' Templomnak egész az a' része, melly a' nagy Oltárra szolgál, 's két oldalról karokkal, kül felől pedig vas rostéllyal el van rekesztve a' Templom több részétől, drága szőnyegekkel 's függő nagy kristály gyertyatartókkal (Luster) fel volt ékesítve. — A' Szent Lélek Misét tartotta az Érsek; a' muzsika, az Udvari Kápolnából való volt. — Vége lévén az Isteni Szolgálatnak, hasonló renddel lett az Udvarba való vissza menetel, mint a' millyennel volt

G g

az

az onnan való jövetel. Meg érkezvén az Udvarba, a' Király ment a' maga Szobájába, hová a' Drágafágok is vitettek; az Udvari Tisztviselők és a' Tartomány Tagjai pedig a' külső Szobákban állapodtak meg, a' hol annakutánna a' Prelátusok is meg jelentek. — Ezentúl ki választottak a' Rendek, magok között némellyeket, 's el rendeltek a' Királyhoz olly hagyomással, hogy kérnék meg azt, a' Hódolásnak személynesen való el fogadására. El is jártak a' reájok bizott dolgban az említett Elrendeltettek. Minekutánna t. i. a' Tartomány örökös Fő Kamarása által meg halgattatást kérettek volna a' Királytól: bé hivattattak a' Király eleibe, a' ki egy pompás fejedelmi Szék boriték alatt állott, hozzá közel pedig az Udvari Fő Cancellarius. A' Rendek között való leg éltesebb Személy, Gr. *Traun* Rudolf, következőképpen intézte Beszédét Ő Felségéhez:

„Magyar és Tsch Országoknak Felséges, Nagy Hatalmasságú Királya, Austriának Fő Hertzége!

Nagy Kegyelmeffégű Király, Tartományunk' örökös Fejedelme, és Úr Úr!

A' milyen szomorító napjok vala az *Alsó Austriai* Rendeknek, a' Felf. Tsászárfájdalmas ki múlásának napja: szintén olly vigasztalással telyes a' mai nap, a' mellyen tettzett Felségednek, a' maga Fejedelmi Székibe lett ülése, 's el kezdett igazgatása felől Nekik jelen-

jelentést tenni, és a' Hódolást tárgyazó igen kegyelmes Irást meg adatni. Ehez képest itt vagynak, valamennyin tsak meg jelenhettek ezen az *Onafus (Eus)* vizén alól lévő Auszriai Fő Hertzegségnek hív engedelmeffégű Rendjei, 's kéreük ezen Deputátzió által mély tisztelettel Kir. Felségedet, méltóztasslon magát a' kívánt Hódolásra tulajdon Felséges Személyében kegyelmessen meg alázni; azt az *Alsó Auszriai* Rendektől kegyellen el fogadni; és az ő Privilegyiomait, Szabadságaikat, Jussaikat 's már régtől fogva bevett szokásaikat Fő Hertzegi Felső Hatalommal nékik kegyelmellen meg erősíteni. — A' Tartománynak hív engedelmeffégű Rendjei fő mértékben közeleseknek esmerik azért magokat, és készek tellyes szívemből, a' Kir. Felséged, mint az ő nagy kegyelmellégű Urok' 's Fejedelmek', és az egész Haza' hasznára, életeket 's minden tehetségeket fel áldozni; és semmit nem kívánnak inkább, minit hogy az Ég Felségednek el kezdert Uralkodását, 's egész Házát ezerszerte való áldásával izerentséssittse. Ez által a' hív Alattlévők és Vafallusok egész boldogságokat reménylik. — A' szívnek belső rejtekéből vett ezen magok ki nyilatkoztatása mellett ajánlják magokat az *Alsó Auszriai* hív engedelmeffégű Rendek, és ezen Deputátzió, a' Királyi és Fő Hertzegi kegyeffégbe, és kegyelembe.

Ezen Beszédre következő Feleletet tett, a' Király nevében, az Udvari Fő Kantzellárius *Gróf Kollóvráth*:

„Ő Felsége, Magyar Ország Apóftoli; és *Treb, Háltis (Gallitzia)* 's *Lodomeria* Országoknak Királya, *Auszriának* Fő Hertzegé 's a' t. A' mi nagy kegyelmellégű Királyunk, Tartományunknak örökös Fejedelme és Ura, gyönyörűséggel értette az alázatos Je-

lentésből, hogy ezen, az *Onafuson* alól lévő *Auszriai* Fő Hertzegségnek hív engedelmeffégű Rendjei, a' rendelt helyen öfzve gyülekeztek, és a' szokásban lévő örökös Hódolásnak tartozott végbe vitelére készek. Ő Kir. Apostoli Felsége is mindjárt ki fog menni, annak el fogadására, és valamint az alatt, úgy továbbra is, a' hív engedelmeffégű Rendekhez, közönségesen és fejenként, a' maga Királyi és Fő Hertzegi kegyességét 's kegyelmét minden időben meg fogja mutatni. “

Az Elrendeltettek vissza tértek ezen Felelettel a' több Rendekhez a' nagy Szálba, mellyben a' Király számára, készen volt már egy boriték alatt lévő 3 grádits magasságra helyetett karos Szék: a' Dámáknak pedig a' Szál két oldalában volt néző helyek készítve. Tsak hamar, az Elrendeltettek vissza érkezések után, hírré adatott a' Király jövelele. Elötte hozták a' Tart. ör. Fő Tisztviselői a' Drágaságokat, 's kísérte Ő Felfégét az egész Udvari Státus. Mihelyt a' Király fel ült a' maga Székibe, 's kiki el oszlott, ki rendelt helyére: illyen Beszédet tartott Ő Felfége nevében, az Udvari Fő Kantzellarius a' Rendekhez:

„Minekutánna az Istennek végére mehetetlen akaratjából, *II. Jósef* Felféges, nagy hatalmasságú és győzhetetlen Római Tsászár, *Német*, *Magyar*, *Teb*, *Hábits* és *Lodoméria* Országoknak Királya, *Auszriának* Fő Hertzége, a' mi néhai nagy kegyelmességű Tsászárunk Királyunk, Tartományunknak örökös Fejedelme és Ura, el hagyta volna a' Földieket: akarta

Ő Felsege, Magyar Ország Apostoli, és Tseb, Há-
 jts 's Lodoméria Országok Királya II. Leopold, Au-
 striának Fő Hertzege, úgymint a' néhai T. 's K. Ap.
 Felségnek Uralkodásbéli Követője, és minden annak
 birtokában volt örökös Országoknak és Tartományok-
 nak Örökösfe; ezen, az *Onafuson* alól lévő *Austriai* Fő
 Hertzegségnek, Prelátusi, Uri, Nemesi, Fő Hertzegi 's
 mező Városi Rendjeit, az efféle esetben szokásban
 lévő Hódolásra elő hívni, hogy a' magok 100 ezten-
 döktől fogva meg bizonyított magasztalásra méltó
 hívségeket 's el kötelezettségeket, Tartományok' Fe-
 jedelme és Ura erántt, ez úttal is, köteleflégekhez ké-
 pest meg újjíthassák: ellenben bizodalmat nyújt Ő
 Kir. és Apli Felsege az eránt, hogy kész, nem tsak
 meg erősíteni a' Rendeknek az ő Privilegyiomaikat,
 szabadságaikat 's a' Tartománynak régi bé vett szo-
 kását, Jussait és Igazságait; hanem még azoknak bir-
 tokokban állandóul meg is tartani, és ő reájok a' maga
 őltalmát 's védelmét tellyes erőben ki terjeszteni. —
 Azonban bizik Ő Kir. Apost. Felsege az Istenben,
 hogy az *Austriai* Fő Házzal vele született virtusoknál
 fogva, eggy olly Keresztény, igaz és kegyelmes
 Igazgatást fog folytatni, hogy minden hív örökös
 alatta valóknak és Vasallusainak közönségesen jól
 legyen dolgok, 's meg elégedést érezzenek. Vala-
 mint végre nem szün meg Ő Kir. Apost. Felsege,
 a' Rendekhez átallyában 's különösen Királyi 's Fő
 Hertzegi kegyesléggel és kegyelemmel viseltetni.“

A' Tartomány Marsallja így felelt ezekre,
 a' Rendek' nevekben:

(A' Titulus itt is a' vólt, mint a' *Gr. Traun*
 Beszédében.)

„Méltóztatott Kir. Felseged, a' Prelátusi; Uri;
 Nemesi; Fő Hertzegi, és Mezővárosi Rendeket máj
 nap-

napra maga szentséges Királyi Széke eleibe a' végre szólítani nagy kegyelmességgel, hogy ők az örökös Hódolásnak kötelességét nagy alázatossággal vigyék végre. A' hiv engedelmességgű Rendeiben belső megindulást szerzett az a' le botosátkozó, 's Tartomány Attyához illő kegyesség, mellyel őket Felsőged mindjárt a' maga Országzásához lett fogásakor méltóztatott kegyelmellen fogadni, és az az álmétkodásra méltó jóság, 's nagy lelkűség, mellyel az ő kívánságaikat meg előzte; azért is a magok sziveikben már hódoltak Felsőgednek: ki mondhatatlan örömmel jelennek meg azért, a' Felsőged' parantsolatának tellyesítésére, és késznek, mint igazán hiv Jobbágyok, Felsőgednek, mint egyy olyan Fejedelemnek, a' kinek bolts és engedelemmel tellyes igazgatásának módja az egész Világ előtt esmeretes, és a' ki a' maga Uralkodása alá szállandó Népeknek bizodalnokokat már előre tökéletellen magáévé tette: egész alá botosátkozással hódolni, hívséget esküdni és fogadni. Vigafzralással tellyes és tökéletes bizodalomban vagynak ők is ellenben, hogy Felsőged a' hiv engedelmességgű Rendeinek, örökfég szerént reájok szállott ősi szabadságaikat, Privilegyiomaikat, és Tartományi szokásaikat valamint szóval, úgy irásban is meg erősíteni, és őket azoknak birtokában nagy kegyelmességgel meg örizni méltóztatik; melly kegyelmért nagy alázatosfággal esedeznek is a' hiv engedelmességgű Rende, és magokat, én velem, Tartomány Marsalljával egyyütt, a' Felsőged Királyi és Fő Hertzegi kegyességbe és kegyelembe nagy alázatosfággal ajánlják.

Ekkor meg szólalt maga a' Király, 's illy szívre ható beszédekkel élt a' Rendeihez:

*„A' jelen lévő Rendei tellegé megértették az én akaratomat; és az, szere-
tet-*

tettel tellyes tettzésemre vagyon Nékem, hogy olly számoffan jelentek meg. Valamint Én nagy gyönyörűséggel nyilatkozatom most ki az eránt magamat, hogy Én az ő Privilégiumaikat, szabadságaikat, szokásaikat, Jussaikat és Igazságaikat meg erősítem; őket azoknak birtokában megtartom 's óltalmam alá veszem: úgy kéfz is vagyok ezt, mindjárt, Hiteknek le tétéle után, haladék nélkül bé is tellyesíteni; mivel én nem kételkedem felölle, hogy ők, minden időben úgy fogják magokat mutatni, és viselni, mint hiv és engedelmes örökös alatt valókhöz illik. Ellenben én is kegyelmes Urok 's Attyok fogok lenni minden igazságos dolgokban, minden időben; hogy dolgaiknak mind mostani, mind pedig jövődöbéli boldog folyamattya eránt való gondoskodásomat meg esmerjék.“

Olly Atyai érzékenységeknék jelentésével szóllotta, kivált ezen utolsó szavair a' Király, hogy valakik jelen vóltak a' Szálban, belsöképpen meg indúltak, és majd mindnyájoknak szemeik könyvben kezdetek lábadni *), 's nem tartóztathatták meg magokat, hogy

---

*) A' többek között H. Paar úgy el gyengült a' Királynak maga ki nyilatkoztatására, hogy még

hogy leg ottan *Ellyent* ne kiáltsanak *Leopoldnak*, ennek a 'Státus' valóságos Attyának.
Termé-

annak el távozása után sem tudott mindjárt erőt venni a' maga indulatain. Ezen állapotjában a' Hertzegnek, hozzája járúl a' P—i Követ, kérdi: Hát hogy' tettik Hertzeg Urannak az új Király? Melly kérdésre illy feleletet adattak hevenyében még akkor is főrott indulatai a' Hertzeggel: Anynyira tettik nem csak nékem; hanem minden alatta lévőknek, hogy készek vagyunk, mindenünket 's életünket is fel áldozni ezen jó Királyunkért. A' Követnek, minden további beszélgetésre való kedvét el vette ezen felelet, és ott hagyta a' Hertzeget. — Látván a' Király, az Alsó Ausztriai Rendeknek erántta meg bizonyított Fiúi hajlandóságokat, mihelyest el ment közzülök, leg ottan magához hívatta a' Tartomány Marsallját *Gr. Pergent*, és reája bizta, hogy még egyfzer közönnye meg az Ő Felseége nevében a' Rendeknek, az egész Tzeremoniára nézve tett rendeléseiket, meg bizonyított jó indulatjokat, és az ő ki nyilatkoztatott szives érzékenységeiket; és mondja meg nékiek: „melly igen kívánná Ő Felseége tsupán azt, hogy időt hagyának Ő Felseégének, a' Rendek javáról való gondolkozásra 's gondoskodásra, mivel hogy tellyefféggel nem szokott volna Ő Felseége a' hebehurgyálkodáshoz. Illy móddal reményli Ő Felseége, hogy valamint a' Tartományt és a' Rendeket átallyában, úgy kit kit külön külön, az igazság' és egyenesség' sínór mértéke szerént, boldogokká téfzen.“ —

Mi.

(Természetibb dolog 's ugyan azért könnyebb, a' Fejedelmeknek, ha Emberek akarnak maradni: magokat az alatt valókkal szerettetni; mint azoknak sziveiket magoktól egésszen el idegeníteni.)

A' Fő Kánzellárius értékre adta azonban a' Rendeknek, hogy a' Hódolás esküvése formáját, mellyet ő olvasni fogna előttök, mondanák fel szóval utánna, 's ekként esküdnének meg az új Fő Hertzegnek 's annak Örökösfeinek hűségére. --- Az esküvés formája ez:

„Mi, az *Onafuson* alól lévő *Austriai* Fő Hertzegségnek minden Rendjei közönfégessen, fogadjuk, igérjük 's erősítjük a' mi hitünkre, Tenéked, Felsőges nagy hatalmú Fejedelemnek és Úrnak, Úrnak, *H. Leopoldnak, Magyar, Tsch, Hálits és Lodoméria Országok Királynának, Austria' Fő Hertzegének*, mi nagy kegyelmességű Urunknak, hogy Mi, Kir. Felsőgedhez, mint *Austriai Fő Hertzeghez*, és Örökösfeihez, hivek,
enge-

Midőn ezen kegyelemmel tellyes ki fejezéseit a' Királynak el mondotta volna a' Tartomány Marsallja, öröm könyvekkel nedvesedett szemekkel, a' Rendek előtt: háládatos tiszteletnek, és repeső örömnök édes érzékenységeit öntöttek azok, a' Rendeknek sziveikbe, 's az egész Gyűlékezet egy szívvel szájjal kiáltotta: *Éllyen a' Király!*

engedelmesek, és szolgálatjára készek akarunk 's fogunk lenni, és mind azt meg tselekedni, valamint az Isten, a' Természet és a' Törvények kívánnak, a' hív Tartománybéliektől, és Alattvalóktól, a' magok született természeti örökös Urok és Fejedelmek eránt: híven és engedelmesen.

Az esküvés le tétéle alkalmatosságával, meg vonattak minden harangok, a' Városon belől és kívül; a' Bástyákra ki szegzett ágyúk ki sütögettettek, és a' Katonaság első Szalvétát adta, a' Bástyának, a' Királyi Palota erányában lévő térségéről. — Az esküvés után által adta a' Fő Kantzellárius, a' Tartomány Marsalljának, azon függő petsétes, és a' Király, mint Fő Hertzeg által, tulajdon kezével alól iratott pergámen Levelet, mellyre a' Privilegyiomok' meg erősítése volt írva. Ezentúl a' Király eleibe járúttak a' 4 Rendeknek Előjárói, valamint minden több Tagjai is, és mélly tisztelettel meg hajtották magokat. — Minekuránna ezzel vége lett volna a' Hódolásnak, éppen azon renddel, mint a' millyennel a' Sz. István Templomához lett vala a' menetel; az Udvari Templomba ment a' Király, és az egész Gyülekezet, holott a' Sz. *Ambrus* hálaadó Éneke, a' Sz. *Hippolytusi* Püspök által el énekelte-tett. Ez alatt ismét meg vonattak minden harangok, az ágyúk ki sütögettettek, és a' Kato-

Katonaság másadszor Szalvét adott a' Bástyáról. A' Templomból vissza tért a' Király, és a' hozzá tartozó egész Gyülekezet a' Királyi lakó Szobák felé. A' Király bé ment a' Tartomány örökös Tisztviselőivel a' Szobájába; de ismét vissza jött azokkal, és minden Drágafágokkal együtt, a' nagy (v. i. az úgy neveztetett Arany) Szálba, minekutánna meg jelentetett volna Ő Felfégének, hogy már az Asztal el készült. — Ő Felfége, Ferentz Fő Hertzeggel együtt, Asztalhoz ült. Ehez közel, egy fekete posztóval bé fedett más Asztalra, a' Drágafágok helyhezrettek. Az Ebéd alatt, kiki maga Tisztiihez képest, tette a' szolgálatot, a' Tart. ör. Fő Tisztviselői között; p. o. a' Fő Pohárnok, poharat töltött; az Etelhordó, fel rakta az ételeket az Asztalra; a' Trántsérozó, trántsérozott 's a' t. A' több Rendek, Nemesek, Ministerek és Udvari Tisztviselők tsak nézőleg állottak körös környül. — Midön Ő Felfége először ivott: harmadik izben lött Szalvét a' Katonafág. A' Tart. ör. Fő Pénz-Mestere, az ezen alkalmatosságra veretett arany és ezüst emlékeztető pénzek között, oda nyújtott ezentúl egy arany Tartzán néhány darabokat a' Királynak, valamint a' Fő Hertzegnek is. Fel kelvén az Asztaltól, bé ment a' Király a' maga Szobájába, a' hová

a'

a' Drágafágok is vitettek; a' több Személyek pedig mind el oszlottak, az Udvari Szálákban készített 18 Asztalokhoz. Mind a' 16 örökös Fő Tisztviselőknek egygy egy, 12 Személyre való Asztalok volt. A' Tartom. Marsalljác 60-ra; a' Bétsi Tanáts, és a' 4-dik Rendnek több Deputátusfai számára készírtett pedig, 82 Személyre volt terítve. Az első 12 Asztalokat el járta ebéd alatt a' Tart. ör. Fő Pénzmestere, 's arany és ezüst emlékeztető pénzeket osztogatott a' Vendégeknek. Ugyan ezt tselekedte a' Királyi Pénzmester *Kronberg* Úr, a' 4-dik Rend Asztalánál. — Mihelyt Asztalhoz ültek a' Rendek; leg ot-tan el kezdettek a' Nép számára is fejr és veres bort folytatni, a' *Graben* úttzán erre a' végre fából készített, de szépen ki szinelt; a' Királynak, a' Hírnek, *Austria* 4 Zászlóinak, 3 Tzimereknek, 2 Oroszlán főeknek 's néhány virágos edényeknek képeikkel felékesítetett, és 3 rendbéli arany betűkkel tündöklő *) mintegy 6 ölnyi magasságú, hofz-

fzas

---

*) Leg fellyül ezek a' betűk szemléltettek: L. II. (Leop. Sec.). Alább, a' Király Symboluma olvastatott, melly, mint már másszor jelentettük, ez: *Opes. Regum. Corda. Subditorum.* Az alól irás e' volt: *Q. F. F. F. S.* (Quod Felix, Faustum,

szas négy szegű alkotványból. A' bor folyatás egészf estvélig tartott; 80 tseberre mondják az el folyt bort. Enni valót is hánytak ki az alkotványból: mind öfzve 2,400 zsemlyét; 5 mázsa borjú hús persenyét; 2000 kolbázt, és alkalmas rakás fertés húst. — Ez alatt, hangzott az említett alkotványról mind úntalan a' dob, sip és trombita szó; de hangzott bezzeg a' tolongó népnek kurjongatása, visítása; fokaknak pedig jajgatások is: mivel törte a' nép allya egymást, úgy rohant a' prédára. Sok kéz, láb romlott itt; fok feb, 's még ember halál is esett. —

(Bártsak az efféle szomorú történeteknek látása 's hallása véget vettetne már valahára, az azokat rend szerént szűlni szokott ártalmas szokásoknak. — A' mái Keresztény Világ ki kél, és méltán, a' régi Rómaiaknak úgy neveztetett *Gladiatori* Játekaik ellen, azokat, az emberiséggel meg nem állhatóknak kiáltja: úgymint a' melyekben a' szegény szolgák, mint meg anynyi

---

Itum, Fortunatumque Sit.) Leopoldo II. Regi Hungariae, Bohemiae; Archiduci Austriae, Principi Optimo, Sapientissimo. Ordinibus Provinciae in Fidem acceptis VIII. Idib. Apr. MDCCXC. S. P. Q. V. C. (Senatus Populusque Viennensis) Spe Novi Seculi Publice Laetus Exornavit.

nyi ellenkező természetű vad állatok, öfzvé
botsáttattak, és egymás veszedelmét tárgya-
zó viaskodásokkal, a' *Római* pallérozott nép-
nek szemeit kénytelenítették legetetni. —
De ugyan a' mai Keresztény Világ, melly
Romának kegyetlenségét kárhoztatta, ne
engedje hát magát, a' következő mara-
dékkal olly hibájáról meg ítélni, hogy ő
nem is tartotta öröm napjának, ha tsak
azon, a' népnek szükölködőbb 's maga gon-
dolatlanabb részét, holmi tsekély, és annál,
a' mit ér, bizonytal mindennek többé kerülő
prédának reménysege alatt, egymással nem
taszigáltatta, veszekedett 's rongáltatta!)

* * *

Minkeelőtte véget vernék a' Hódolás
Innepe meg készülését 's végbe menetelé-
ről való Irásunknak; tsak azt akartuk még
emliteni, minémű nagy kívánsággal kívánta
egész *Béts* Városa, a' Sz. István Templo-
mába való pompás menetelét szemlélni a'
Királynak. A' főbb Uraságok, 30, 40 's 50
Aranyokon is váltottak előre, magoknak néző
helyeket, azon úttzákön lévő házak abla-
kaikban, és folyosóikon, a' mellyeken a'
menetel fogott lenni. Az alsóbb rend, az
említett úttzákra szolgáló mindenféle börtök-
ban bérelt helyet, egy személy leg alább is
egy Aranyon, mellyekből hogy annál több
ben és alkalmasabbban láthassák a' tzeremő-
niát: állók voltak készítve. Sör szemléltették

elfő

effélék a' *Graben* útrán is. — A' köz nép közzül sokan még reggeli 6 óra előtt fel rakódtak a' *Grabenen* lévő Sz. Háromság képe kerítésére, is az ugyan ott lévő két szökő kútak párkányaira. De a' nagy Dámák is láttatták, szokások ellen, már 7 óra előtt magokat az ablakokban: minthogy vólt, a' Király jövele előtt is, nekik mit nézni. Darab ideig ugyan, az enyelegve tolongó köz népet; azután, a' külső Városokról magok Zászlóikkal jövö Papokat; továbbá, a' feles számú, lobogó Zászlókkal és szép táborig muzsikával, a' Sz. István Temploma felé marsirozó formaruhás Polgárokat, 's a' r.

A' Királyné, úgy igyekezik *Béts* felé való útját intézni, hogy Májusnak 4-dikére ide érkezhessen, és 5-diken, úgymint a' Király születése napján, a' közönléges örömet maga jelenlétével is öregbíthesse. — Ezen örvendetes napra, *Győzedelmi Kapu* (*Porta triumphalis*) fog emelteni; estve meg léfzen az egész Város világosítva. Az *Universitás* is készül, hogy az említett napon, *II. LEOPOLD*-nak, ennek a' Múzsák' szives Barátjának, a' Tudományok', Mesterfégék' és Kereskedés' kiváltképpenvaló Pártfogójának, és Előmozdítójának, a' tanúlt *Embereknek* külömbfég nélkül való nagy *Betsü-*
lője.

lőjének, maga részéről, a' tartozott tisztel-
lennek adaját szemberünöképpen meg adhassa.

Gróf *Erdődy*, ama' Nevéről nevezte-
tett Vitéz Húszár Regimentnek Vagyonosfa,
*Horvát Ország*i Bánágra emeltetett. Teg-
nap vala személlýessen szerentsénk, ezen de-
rék Hazafinak tiszteleteréhez.

Mái napon, reggeli 8 és 9 óra között,
marsirozott itt el, a' *Wieden* és *Leopold-
stadt* nevű külső Városokon keresztül, *Morva
Ország* felé, a' *Wurmser* Húszár Regiment-
jének mintegy 1600 főből álló 4 Osztálya.
Bétsnek fok Naggyai ki mentek, ezen deli
termetű, bátor tekintetű 's előbbeni vitéz-
ségeket ezen jelenlévő Háború alkalmatosfá-
gával nagyobbra tetézett érdemes Hazánk-
fijainak látására, 's örültek, minden
rendbéli nézőkkel együtt, szemlélvén ezen,
Bellona igaz Magzatiban, kiváltképpenváló
hív Oltalmazóiknak egy részét. Örültek, a'
nézőknek számát ékesített fok szép Dámák is,
tekintvén azokra, a' kiknek 's kikhez hason-
lóknak közönherik, hogy midőn a' Nagy
Szultán Városa Leányi buba merültek: ők
Bétsben kedvekre vígadhattak. — Jeles volt
szemlélni, a' Húszároknak sérjfiúi módra lo-
vaglio, tüzről pattant Feleségeiket. — Az
emlitett vitéz Regimentnek 5-dik Osztálya
el maradt itt *Béts* alatt a' röbbektől, 's Bel-
gyiomnak *Luxemburg* nevű Tartományába
rendeltetett, Májor Gróf *Kolonits* Vezér-
lése alatt, a' *Leopold* ajánlásait el nem fo-
gadott Pártütők ellen.

Költ *Bétsben*, Áprilisnek 13-dik napján.